19 Ιουνίου 2014

Η προσευχή του ταπεινού

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Κύριε, σαν ήρθεν η βραδιά, σου λέω την προσευχή μου.
Άλλη ψυχή δεν έβλαψα στον κόσμο απ’ τη δική μου.
Εκείνοι που με πλήγωσαν ήταν αγαπημένοι.
Την πίκρα μου τη βάσταξα.
Μου δίνεις και την ξένη.
Μ’ απαρνηθήκαν οι χαρές.
Δεν τις γυρεύω πίσω.
Προσμένω τα χειρότερα.
Είν’ αμαρτία να ελπίσω.
Σαν ευτυχία την αγαπώ της νύχτας τη φοβέρα.
Στην πόρτα μου άλλος δεν χτυπά κανείς απ’ τον αγέρα.
Δεν έχω δόξα.
Είν’ ήσυχα τα έργα που έχω πράξει.
‘Ακουσα τη γλυκιά βροχή.
Τη δύση έχω κοιτάξει.
‘Εδωκα στα παιδιά χαρές, σε σκύλους λίγο χάδι.
Ζευγάδες καλησπέρισα που γύριζαν το βράδυ.
Τώρα δεν έχω τίποτα να διώξω ή να κρατήσω.
Δεν περιμένω ανταμοιβή.
Πολύ’ ναι τέτοια ελπίδα.

Ευδόκησε ν’ αφανιστώ χωρίς να ξαναζήσω…
Σ’ ευχαριστώ για τα βουνά και για τους κάμπους που είδα.

Παπαντωνίου Ζαχαρίας.

Πηγή: lllazaros.blogspot.gr